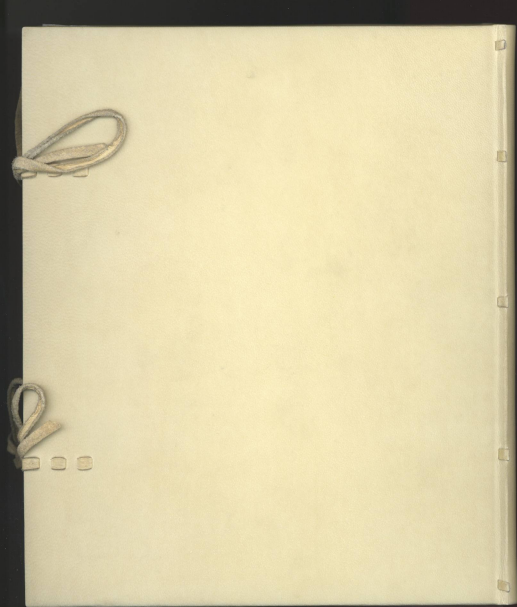
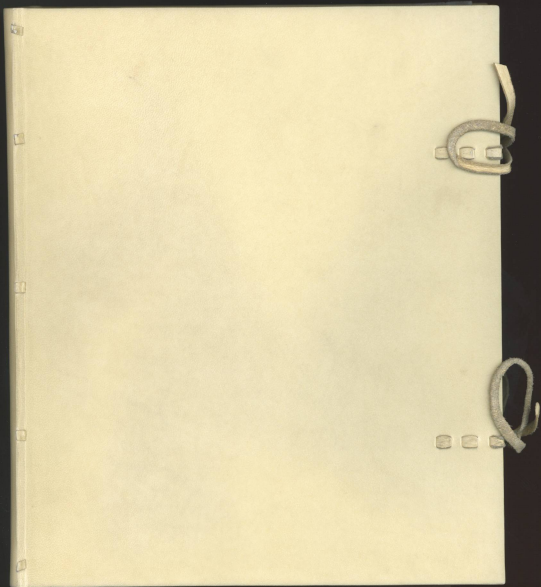
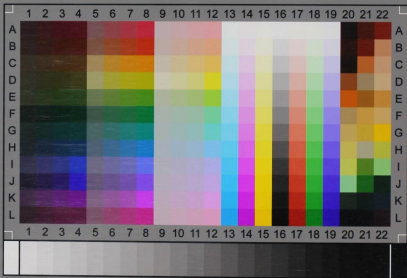




Digitizálta
a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtár
és Információs Központ







IT8.7/2-1993
2013:08

Image
Access

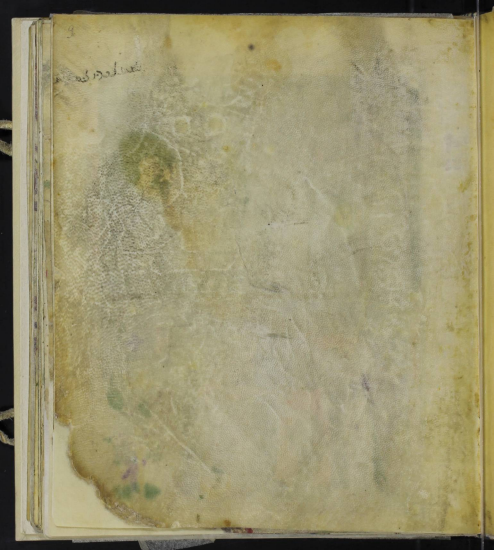
IT-8 Target

Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R130810





12



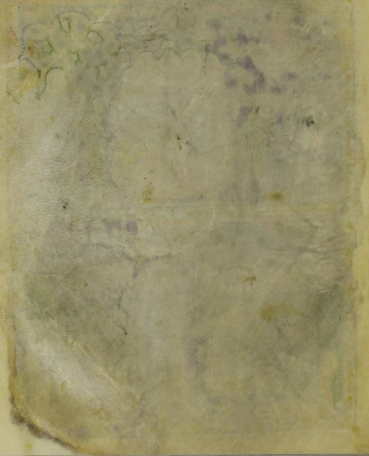
























not found in the text

דנו רבנו לעולם יכתוב אדם
שמו על ספרו שמה
בא אדם אחר מן השוק
ונמנה שליהחלבו
סוגתו שמו על ספרו י' פ' פ' פ'

דני
נחמך שנים
רבנו

חנן רבנו לעולם יכתוב
שמו על ספרו
אדם אחר מן השוק
ונמנה שליהחלבו

פ' פ' פ' פ' פ'
א' א' א' א' א'
ז' ז' ז' ז' ז'



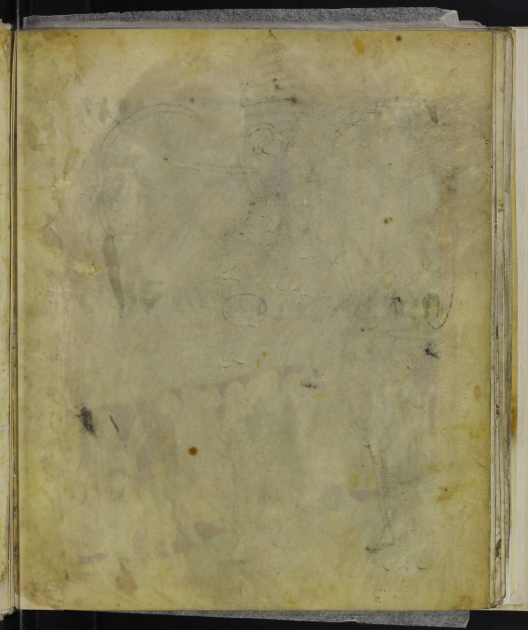












الحمد لله الذي جعلنا من خلقه
 ما نرى من خلقه

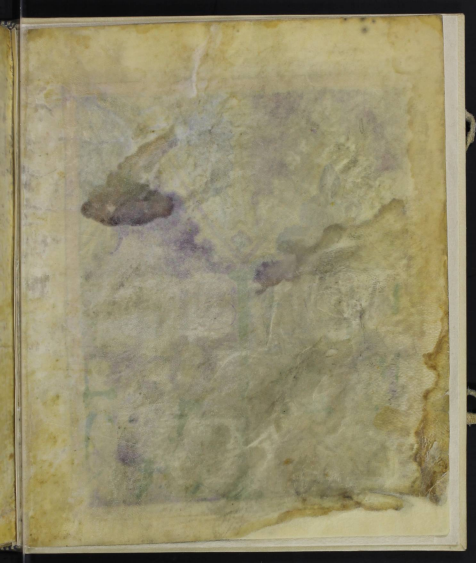
معه في كل وقت

و

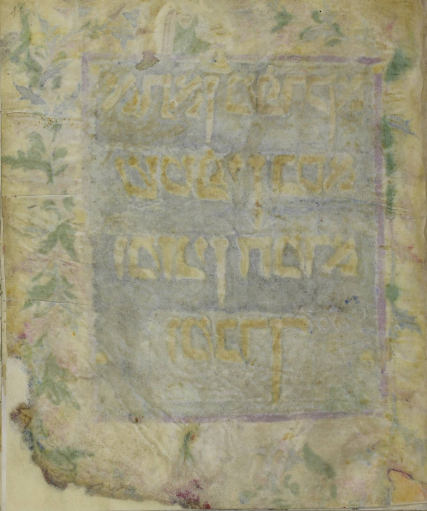








אלהינו
 אלהינו
 אלהינו
 אלהינו



אתאן מפרקא
שטפין בסא
ומזען חמרא
ומברך



אתה יי אלהינו מלך העולם
בזרא פרי הנפץ

אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר בחר בנו מכל עם ורזקנו
מכל לשון וקדשנו במצותיו ו
לנו יי אלהינו באהבה מועדים
חגים וזמנים לששון את יום
המצות הזה זמן חירותנו כ
מקרא קדש זכר ליציאתנו
כי בנו בחרת ואותנו קדשת
העמים ומועדי קדשך בשמחה
הנחלתנו פרוך אתה יי מקדש
ישראל והזמנים

אתה יי אלהינו מלך העולם
שתחיינו וקדשנו והצנינו

יום ראשון של פסח להיות בטעם

ברוך
מלך

ותתן
לשמחה
חג
באהבה
מצרים
מכל
ובששון

ברוך

ואסתר



אמ' ויכלו וכו' ומברך כורא פרי הנפן
ואחר כך או קדוש היום ואו שבתות למנוחה
ומועדים לשמחה וחזרתם מקדש השבת וישראל
והזמנים

ואם חל כמוצאי שבת או ברכת ה"ן ואחר
וקדוש היום ואחר כך או
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם כורא
מאורי האש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המב
המבדיל בין קדש לחול בין אור
לחשך בין ישראל לגוים בין יום
השביעי לשישה ימי המעשה בין קדושת שבת
לקדושת יום טוב הגדלת ברוך אתה יי המבדיל
בין קדש לקדש

סימן קטן יין קדוש המלה
מן

בחסכת שגאל ורוחצין
ידים ומברכין על נטילת
ידים

מן הכרפס אומן שאר ירקות
ויטבל בחרסת ויברך
אתה יי אלהינו מלך העולם
פורא פרי האדמת
ויאכל ויתן לבני ביתו

אחת מן המצות ויחלק אותה
לשני חלקים ומניח חלק אחד
תחת המפה וחלק אחד עם
שלימה

בסל שני תבשילין כגון זרוע
שה צלוי באש וניצה מכ
מבושלת במים
כוס שני ועוקרין הסל ואומ
ההנדה

ושותין

ויקה

ברוך

ויקה

וישים

ומזכין

קִנְיָן יְחִנֵּה

בְּמִקְדָּשׁ

קִנְיָן יְחִנֵּה בְּמִקְדָּשׁ

בְּמִקְדָּשׁ יְחִנֵּה בְּמִקְדָּשׁ

בְּמִקְדָּשׁ יְחִנֵּה בְּמִקְדָּשׁ

בְּמִקְדָּשׁ יְחִנֵּה בְּמִקְדָּשׁ

בְּמִקְדָּשׁ יְחִנֵּה בְּמִקְדָּשׁ

חא לחמא עניא

די אכלו אבהתא נא
בארעא דמצרים כל דכפן
ייתי ויכוד כל מאן דצריך
ייתי ויפסח הא שהא חבא
לשנה הבאה בארעא ד
דיסודא הא שתא עבדי

לשנה הבאה בארץ ד

ישראל בני חורין

מח משתנה

הלילה הזה מכל הלילות

שכבר הלילות אני אוכלין

חמץ או מצה והלילה הזה

כלו מצה שכבר הלילות

לפי מדרש
היה פסח וצאת
הילולת הזה שנה פסח

אֲנִי אוֹכֵלִין שָׂאֵר יִרְקוֹת
 הַלֵּידָה הַזֶּה מְרוֹר שְׁבֹכֵךְ
 הַלֵּידוֹת אֵין אֲנִי מִטְבֵּךְ
 אֶפְרוּ פֶּעַם אַחַת הַלֵּידָה
 הַזֶּה שְׁתֵּי פֶּעַמִּים שְׁבֹכֵךְ
 הַלֵּידוֹת אֲנִי אוֹכֵלִין בֵּין
 יוֹשְׁבֵינִי בֵּין מְסוּבֵינִי הַלֵּידָה
 בְּלֵנוּ מְסוּבֵינִי

מַעֲוֵת הַסֵּבֶר

הַסֵּבֶר הַמְּבִיחַ הַסֵּבֶר הַמְּבִיחַ

הַמְּבִיחַ הַמְּבִיחַ הַמְּבִיחַ

יְשׁוּתִין

הַזֶּה

היינו
לפרעה
במצרים



ויוציאנו יי אֱלֹהֵינוּ מִמִּצְרַיִם
בִּיד חֲזָקָה וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה
וְאָמְרוּ לֹא הִקְנֵה אֶת
אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם חֲרִי
אֲנִי בְנֵנוּ וּבְנֵי בְנֵינוּ מִ
מִשְׁוַעֲבָדִים הָיִינוּ לַפְּרֹעֶה

1232



הרצ"א

ואפל

במצרים

כלנו חננים

כלנו נכונים

כלנו זקנים כלנו יודעים

את התורה מצוה עלינו

מצרים

לספר ביציאת הרי זה

זכר המרג

מעשה

משוכח

בר איעזר

ור יהושע



עֲזַרְיָה חִרְיָאֲנִי בְּכֵן י
שִׁבְעִים שָׁנָה וְלֹא זָכִיתִי
שֶׁתֵּאמַר יֵצֵאת מִצָּרִים
בְּלִילֹת עַד שְׁדַר שָׁח
בֶּן זֹמָא שֶׁנָּא לְמַעַן ת
תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי
חַיֶּיךָ יְמֵי חַיֶּיךָ הַיְמִיִּם
כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ הַלֵּילֹת

וְחַכְמִים אֹיְמֵי חַיִּיד הַ
הָעוֹלָם הַזֶּה כֹּל יְמֵי חַיִּיד
לְהַבִּיא לִימּוֹת הַמָּשִׁיחַ

הַמְּקוֹם בְּרוּךְ

הוּא בְּרוּךְ

שֶׁנֶּתַן תּוֹרָה

לְעַמּוֹ שְׂרָא בְּרוּךְ הוּא כְּנֶגֶד

אֲרַבְעָה בָּנִים דְּבִרָה תּוֹרָה



אֶחָד חֶבֶם וְאֶחָד רִשְׁעִי
 וְאֶחָד תָּם וְאֶחָד שְׂאִינִי
 יוֹדֵעַ לִישָׁאֵל

מִהוֹאֲמֹר
 מִהֶעֱדוֹת
 וְחֻחֻקִּים



וְחֻמְשֵׁפְטִים אֲשֶׁר צִוָּה
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם אֵף
 אֶתְהָאֲמֹר לוֹ כְּהִרְבּוֹת

הַפֶּסַח אֵין מִפְטוּרֵיךָ א
אַחֵר הַפֶּסַח אֵפִיקוּמֵן
מִהוּאֹמֵר
מִהָעֵבֶר
הַזֹּאת לָכֵן



לָכֵן וְלֹא לוֹ וְלִפִּי ש
שֶׁהוּצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן
הַכֹּל בְּפֶרַע בְּעֵיקְרָא
אֵתָהּ חִקְהָה אֶת שְׁנֵי

43
ואמור לו בעבור זה ע

עשה לי כצאתי ממצר

לולא לו ואוהיה שסלא

תהנע

מחואום

מה זאת

ואמרת אליו בחזק יד

הוציאנו ל ממצרים

מבית עבדים



יודע
לש
את



פתח לו שני והגדת
לבנך ביום ההוא לאמר
בעבור זה עשה ה' לי
בצאתי ממצרים
והגדת לבנך יכור מראש
חדש תל ביום ההוא

אִי בְיוֹם הַהוּא יִכּוֹל
 מִבְּעוֹר יוֹם תֵּל מִעֲבוֹר
 זֶה בְּעֲבוֹר זֶה לֹא אִמְרָה
 לֹא בִשְׁעָה שִׁישׁ מִצָּח
 וּמִרּוֹר מוֹנָחִים לִפְנֵיךָ

עֹמֵד
 עֵץ
 הָיוּ



אבותינו ונכשו קרבנו
המקום לעבודתו שנ
ויאמר יהושע אל כל
העם בח אומר יי אהי
ישראל בעבר הנהר ישנו
אבותיכם מעולם תרח
אבי אברהם ואבי נחור
ויעברו אהים אחרים
ואקח אביכם את א

אֲבָרְחָם מֵעֵבֶר הִנְחִיחַ
וְאוֹלָד אוֹתוֹ בְּכָר אֶרְצָן
בְּנֵעַן וְאַרְבַּח אֶת זֶרְעוֹ
וְאֵתָן לוֹ אֶת יִצְחָק וְאֵתָן
לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֵת
עֵשָׂו וְאֵתָן לְעֵשָׂו אֶת הַר
שֵׁעִיר לְרֵשֶׁת אוֹתוֹסָו
וְיַעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ מִ
מִצְרַיִם

שומר חב
הבטחתו
לישראל ברוך
הוא שהכה מחשב את
הקץ לעשות מה שאמר
לאברהם אבינו בין
הכתרים שנואמר לו
לאברהם ידוע תדע כי
יהיה זרעך בארץ לא להם

וְעִבְדוּם וַעֲנֵנו אֹתָם אֲרָמֶי
מֵאֹת שָׁנָה וְגַם אֶת חֲנֹנִי
אֲשֶׁר מְעֻבְדוֹדֵן אֲנִכִּי א
וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְּרִיּוֹשׁ נ

הוּא שְׁעֵמֶדָה

נִדְוָה לְאֲבוֹתֵינוּ
וְלֵנוּ שְׁלֹא
אֶחָד בְּלִבָּהּ עָמַד עָלֵינוּ
לְכַלּוֹתֵנוּ אֶל שֶׁכֶּבֶד דָּוִד

וְדוֹר עֹמְדִים עָלֵינוּ ל
לְכַלּוֹתֵנוּ וְהִכָּה מִצִּדּוֹ
מִידָם " **צא** וְלִמְד
מֶה בִקְשׁ
לְבֵן הָאָרֶץ
לַעֲשׂוֹת לִיעֲקֹב אֲבִינוּ
שִׁפְרָעָה לֹא נִזְרָא עַל
הַזְּכָרִים לְבֵן בִּקְשׁ ל
לִיעֲקֹר אֶת חֹמֶל שֶׁנֶּאֱמַר

אֲרָמִי אֹכֵל אֶבֶר וְיִרְדֵּן
 מִצְרִימָה וְיִגְרֵשׁ שָׁם כִּמְתֵי
 מִעַט וְיִהְיֶה שָׁם לְנוֹי גִּדּוֹל
 עֲצוֹם וְרֹכֵב " **וְיִרְדֵּן** 
 מִצְרִימָה אֲנוֹס עַל פִּי
 הַדָּבָר וְיִגְרֵשׁ שָׁם מִלְּמֶד
 שׁוֹאֵל יִרְדֵּן לְהִשְׁתַּקֵּעַ
 אֶל לְנוֹי שָׁם שְׁנֵי וְיִאֲמַח

אל פרעה לגור בארץ
באנו כי אין מרעה לצאן
אשר לעבדיך כי כבוד
הרעב בארץ כנען ועתה
ישבו נא עבדיך בארץ

בְּמִתִּי

גִּשְׁן "

מֵעַט

בְּמֵה שָׁנָה

בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יֵרְדוּ אֲנִי

21
אבותיך מצרימה ועתה
שמך יי אלהך ככוכבי
השמים הרב

שם לנוי גדול
מלמד שהיו

יהי

ישראל מצוינין

שם גדול ועצום כמה שג

ובני ישראל פרו וישדצו ו

ורכו ועצמו כמאד מאד

וְהִמְלֵא הָאָרֶץ אוֹתָם

כַּמָּה שָׁנִים רַבָּה

כַּצֶּמַח הַשָּׂדֶה

נִתְּתִיד וְתִרְבִּי

וְתִגְדְּלִי בְעֵרֵי עָרִים שָׂדִים

נִבְנוּ וְשַׁעֲרֵךְ צִמַּח וְאֵת

עֲרֹם וְעֲרִיָּה

אוֹתָנוּ הַמֶּצֶר

וְיַעֲנוּנוּ וְיִתְּנוּ

וְרַב

וְיָדְעוּ

עלינו עבודת קשה "

אותנו חמזרים

וידעו

במה שנהבה

נתחבמה לו

פן ירבה וזיה כי תקראנה

מלחמה ונוסף גם הוא

על שונאינו ונלחם בנו

ועלה מן הארץ "

במה שנהבשו

ויענינו

וַיִּשְׁמוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים
לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבּוֹתָם
וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרֶעֶה
אֶת פִּיתוֹס וְאֶת רַעַמְסֵס

עָלֵינוּ עֲבֹדָה

קִשָּׁה בְּמָה

שָׁנָה עֲבֹדָה

מֵעֲרִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּפֶרֶךְ

אלוהא
ונצעק

אבותינו

וישמע

וואת קודנו וירא את

ענינו וואת עמלנו ואת

לחצנו

אל יז

אהי

אבותינו נמה שנויה



בַּיָּמִים הָרַבִּים הַחֲסוּיִמָּת
מִדָּךְ מַעֲרִים וַאֲנָחוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּצְעֲקוּ
וַתַּעַל שְׁוַעֲתָם אֶל הָאֱלֹהִים

וַיִּשְׁמַע

מִן הָעֲבֹדָה
וַיֵּאֱתָ קוֹלֵנוּ
בְּמַהֲטָאֵם

וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם
וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ

את אנדהם את יצחק
ואת עקב
את ענינו

פרישות ודוד
אנ
במה שני ודא אלהים את
בני ישראל וידע אלהים

ימדנו או הנני
במה שני כל
הבן חלוד היאורה

תשליכוהו וכל הבת תחין

לחצנו זה ה

הרחק כמה

שנוגם ראית את הלחץ

אשר מצרים לוחצים

והצאנו

אותם

ויצאנו

משם ביד

חזקה ובזרוע נטויה וכ



ובמזרח נדח ובאותות

והצאנו

ובמזמרתם
ויאמרו

ממזרים

לא על ידי מלאך ולא על
ידי שרף ולא ידי השד
אחבה מעצמו וכבודו
שגן מעברת בארץ ממזרים
כל ירח הזה והכתוב

בְּבוֹר כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מְאֹד
וְעַד בְּחֶמֶה וּבְכָל אֶהֱיָ מִצְ
מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה טוֹפִיִּים

וְעִבְרָתִי

אֲנִי יְיָ

כְּאֶרֶץ

מִצְרַיִם

אֲנִי וְלֹא מִלֶּאךָ וְהִכֵּיתִי מֶלֶךְ

בְּבוֹר אֲנִי וְלֹא שָׂרָף וּבְכָל

אֶהֱיָ מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁ

שֶׁפֶטִים אֲנִי יְיָ אֲנִי הוּא
וְלֹא הִשְׁלִיחַ אֲנִי יְיָ אֲנִי
הוּא וְלֹא אַחֵר "לְחַחֲזֹן

חֻזְקָה וְחֵדָּר
כְּמֵה שֶׁנֶּהְיָה
ד' יְיָ הוֹשִׁיָּה ב'



בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בְּשָׂדֶךָ
בְּסוּסִים בְּחֻמְרִים בְּגִמְלֵי
בְּבָקָר וּבְצֹאן דָּבָר כְּבֹד

ובזרוע

מֵאֵד
נְטוּיָה
זוֹ הַחֶרֶב

כִּמְהָ שָׁנָה וְחֶרֶב שְׁלֹפָה
בִּירוֹנְטוּיָה עַל יְרֵמְיָהּ

ובמורא

נְדוּר
זוֹ גִלּוֹ

שְׂכִינָה

כִּמְהָ שָׁנָה אֶת הַנֶּסֶח אֲהִים

לִבְאֵל לִקְחַתְוּ וְנִימְקָרָב
 נִי בְמִסּוֹת בְּאוֹתוֹת
 וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה
 וּבִדְחֻקָּה וּבְזִרְעֵי נְטוּיָה
 וּבְמִוְרָאִים גְּדוּלִים כְּכֹל
 אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
 בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ

זֶה חֲמִשָּׁה
 בְּמַחֲשָׁנִי

וּבְאוֹתוֹת

וְאֶת־הַמִּטָּה־זֶה תִּקַּח
בְּיָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בָּזֶה

וּבְמוֹפְתִים

הָאוֹתוֹת

זֶה הָרָם

בְּנֵה שָׁנָה

וְעָתִי מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם וְ

וּבָאָרֶץ דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת

אַחֵר

וּבְיָדְךָ

עֲשֵׂן

חֲזָקָה

בְּיָדְךָ

שְׁתֵּים וּבִזְרוּעַ נְטוּיָה שְׁתֵּים
 וּבִמּוֹרָא גְדוֹל שְׁתֵּים וּבִ
 וּבְאוֹתוֹת שְׁתֵּים וּבִמּוֹפְתִים
 שְׁתֵּים **א** עֶשֶׂר הֵ
 הַמִּבּוֹת שֶׁהֵבִיא
 חֲכָה עַל הַמַּעֲרִים בְּמַצָּחֵם
 אִוְהֵן דָּם צִפְרֹדַע בָּנִים
 עֲרוֹב דָּבָר שְׁחִין בָּרָד
 אֲרֵבָה חֶשֶׂךְ מַכַּת כִּבּוּרִים



ר' יהודה היהנותן כהן
סימנן דצ"ך עד"ש מאתב

הגלילא

מנן אתה

אומ' שדקו

המצרים במצרים עשר

מבות ועל הים לקוחמש

במצרים

מבות

מהוא

וַאֲמָרוּ הַחֲרָטוּמִּים אֶל־
 אֶל־פֶּרַעַה אֶצְנַע אֱלֹהִים
 הֵיא וְעַל הַיָּם מִהוּ אֹמֵר
 וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַ
 הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ
 בַּמַּעַדִּים וַאֲמִינוּ בִּיָּהוָה
 וּבִמֹּשֶׁה עַבְדּוֹ
 וַיִּקְרָא אֶצְנַע
 עֲשֵׂר מִכּוֹת

בַּמַּד

אמור מעתה במצרים
לקו עשר מכות ועל הים

לכו

חמשים מכות "

אומנין

שכל מ

מכה ו

ומכה שהביא הקב"ה על

המצרים במצרים היתה

של ארבע מכות שנא

וְאֵינֶנּוּ

וַיִּשְׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עַ
 עֲבָרָה וּזְעַם וְצָרָה מִשְׁלַח
 מִלִּאֲבֵי רָעִים עֲבָרָה אַחַת
 שְׁתֵּי שָׁרָה שְׁלֹשׁ מִשְׁלַח
 מִלִּאֲבֵי רָעִים אַרְבַּע אֲמֹר
 מִעֲתָה כְּמִצְרִים לְקוֹא
 אַרְבָּעִים מִכּוֹת וְעוֹל הֵי
 לְקוֹנֵאֵתִים מִכּוֹת "

זעם

ד עקיבא או



שכל מבין ומכה שהביא
הכה על המצרים במצרים
החתה עד חמש מכות שנ
ישראל בהם חרון אפו עברה
וזעם וצדה משלחת נ
מלאכי רעים אפואחת

עֲבֹדָה שְׁתִּים וְעַם שֶׁשׁ
 צִדָּה אֲרָבַע מִשְׁלַחַת
 מִלֵּאכֵי יָדַעַם חֲמִשָּׁה אֶ
 אֲמֹר מַעֲתָה בְּמִצְרַיִם
 לְקֹחַ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת וְעַל
 חִסְדֵּי לְקֹחַ מֵאֲנִים וְחֲמִשִּׁים



טובות למקום
עלינו

א
חוצאנו ממצרים
ולא עשה בהם
שפטים דיעו
עשה בהם שפטים

וְלֹא עָשָׂה בְּאֵהֶם
 דִּינֵנוּ "

עָשָׂה בְּאֵהֶם וְלֹא
 חָרַג בְּכוֹרֵיהֶם דִּינֵנוּ
 חָרַג בְּכוֹרֵיהֶם וְלֹא
 נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם
 דִּינֵנוּ "

נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם
 וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת־הֶם



קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְלֹא
הָעִבְדָנוּ בְּתוֹכוֹ בַּחֲרוֹבָה
דִּינֵנוּ "

הָעִבְדָנוּ בְּתוֹכוֹ בַּחֲרוֹבָה
וְלֹא שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ
שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ
וְלֹא סָפַק צָרֵנוּ בְּמִמְתָּ
אֲדַבְעִים שָׁנָה דִּינֵנוּ
סָפַק צָרֵנוּ בְּמִדְבָּר



אַרְבַּעִים שָׁנָה וְלֹא
 הָאָכִילָנוּ אֶת הַמֶּן דִּינִי
 הָאָכִילָנוּ אֶת הַמֶּן וְלֹא
 נָתַן אֶת הַשַּׁבָּת דִּינִי
 נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת
 וְלֹא קִרְבָּנוּ לִפְנֵי הָרִי
 סִינִי דִּינִי
 קִרְבָּנוּ לִפְנֵי חַרְסִינִי
 וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה

לִי



נתן לנו את התורה וְאֵל
הַבְּנִי־סֵנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

דִּינֵנו

הַבְּנִי־סֵנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

וְלֹא בָנָה לָנוּ בֵּית ה'

הַמִּקְדָּשׁ דִּינֵנו

עַל אַחַת בַּמָּה

וּבַמָּה טוֹבָה כְּפֹלָה

וּמְכֹפֶלֶת לְמָקוֹם עָלֵינוּ
 הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרִים עֲשֵׂה
 בָּהֶם שְׁפָטִים עֲשֵׂה בָהֶם
 בְּאַהֲיָהֶם הֲרַג בְּבוֹרֵיהֶם
 נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם קָרַע
 לָנוּ אֶת הַיָּם הֶעֱבִידָנוּ
 בְּתוֹכָם בַּחֲרִיבָה שָׁקַע צוּרֵינוּ
 בְּתוֹכָם סָפַק צָרְכֵנוּ כִּמְדָּבָר
 אַרְבַּעִים שָׁנָה הָאֵבִידָנוּ

את חמץ נתן לנו את הש
שבת קרבנו לפני ה
סני נתן לנו את התורה
הכניסנו לארץ ישראל
ובנה לנו בית הבחירה
לנפרעל כל עונותינו



היה אומ' כל מי שלא אמר
 שלשה דברים אונפסח
 לא יצא ידי חובתו איהן
 פסח מצה ומרור

שהיו אבותינו

אוכלין כ

בזמן שבית

המקדש קיים עד שום מ

מה עד שום שפסח עד



על
המקום בתי אבותינו
במצרים שנה ואמרתם
זבח פסח הוא לי יי אשר
פסח על בתי בני ישראל

במצרים בנפואת

מצרים ואת בתינו

הציל ויקר

העם

וישתחו "

מצה זו



שאתו אומרין על שוםמה

על שום שלא הספיק כצקם
שלאבותינו להחמיין עד
שנגלה עליהם מיד מלכי
המלכים הב"ה וגאלם מיד
שנויא פואת הכצק אשר
הוציאו ממצרם עונות מ
מצות כי לא חמץ כי נורשו
ממצרם ולא יכלו להתנחל ^{מז}
וגם צרה לא עשו להם



שֶׁאֵנוֹ אוֹכְלִין עַל שְׂוֵם מֶה
עַל שְׁמֵרֵהוּ הַמְעָרִים אֶת
חַיֵּי אֲבוֹתֵנוּ בַּמְעָרִים שֶׁנֶּ

וַיִּמְרְדּוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה
קִשָּׁה בַּחֹמֶר וְכָל בְּנֵי קֹנָם
עֲבָדָה בַּשָּׂדֶה אֶת כָּל עַ
עֲבָדָתָם אֲשֶׁר עֲבָדוּ בָהֶם

בְּפֶרֶךְ
דֹּר וְדֹר
חַיֵּי אָדָם

לִרְאוֹת אֶת עֲצָמוֹ כִּי הוּא
יָצָא מִמִּצְרַיִם שְׁנֵי וְהִגְדָּת

עשה

לְכַנֵּךְ בְּיוֹם הַהוּא לֵאמֹר
 בְּעִבּוֹר זֶה יְיָ לִי בְּצֵאתִי
 מִמִּצְרַיִם לֹא אֶתֵּן אֲבוֹתַי
 נָלַח הִכָּה מְלָכִים אֲנִי אֶף
 אוֹתֵנוּ נָלַח עִמָּהֶם שְׁנָא
 וְאוֹתֵנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן
 הֵבִיא אוֹתֵנוּ לְתֵת לָנוּ
 אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר מְשַׁבַּע
 לְאֲבוֹתֵינוּ



אנו חייבין להודות להלל
לשבח לפאר לרוקם
להדר לעלה ולקלס
למי שעשה לאבותינו
ולנו את כל הנסים האו
מעבדות לחירות מינון ל

לשמחה ומאכל ליום
טוב ומאפרה לאור נר
ועאמר לפנינו



הדרו את שם יי יהי שם
יי מכבוד מעתה ועד עולם

ממזרח שמש עד מבוא
מהולל שם יֵרֵם עַל מַלְאָכָיו
נִיִּים יֵעַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ
מִי כִיֹּל אֶהְיֶה חֲמוּנָה לִי
לְשֹׁכֵת הַמִּשְׁפָּחָה לְרֹאשׁוֹת
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ מְקִימִי מִן
מַעַרְבֵי דָר מֵאֲשֵׁפוֹת יָרֵם
אֲבִיזֵן לְהוֹשִׁיבֵי עֵס נְדִיבִים
עֵס נְדִיבֵי עַמּוֹ מוֹשְׁבֵי עַ

43
עֲקֶרֶת חֶבֶק אִם הַבָּנִים
שֶׁמֶחָה הַדְּלוּיָהּ



יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לִוְיָהוּתָהּ
יְהוּדָה לְקִרְיָתוֹ יִשְׂרָאֵל

מִמִּשְׁלוֹתָיו הֵם רֹאֲהוּנֵם
הִדְרֹן־סְבִלֵּאֲחֹר הַחֲרִים
רְקֹחַ כָּאִים גְּבֻעוֹת כִּכְנִי צֶאֱן
מִחֶלֶךְ כִּי־תֵנִים הִדְרֹן תִּסָּב
לֶאֱחֹר הַחֲרִים תִּרְקְדוּ כִּי
כָאִים גְּבֻעוֹת כִּכְנִי צֶאֱן מִ
מִלְפְּנֵי אֲרוֹן חֹדֵי אֶרֶץ
מִלְפְּנֵי אֹהֶל יַעֲקֹב הַחֶפְכִּי
הַצֹּדֶאֱנִים מִן חֶלְמִישׁ

למענינים

אתה יאהב
מלך העולם
אשר נאנו



ונאל את אבותינו ממעדים
הגיענו הלידה הזה לאכל
נו מצה ומרור כן יאהב
ואהי אבותינו נגיענו
למועדים ולרגלים אחרים

הבאים לקראתנו לשלום
שמחים בכנין עירך וששום
בעבודתך ונאכל שם מן
הפסחים ומן חובתים ל
לבשיניעודמסעל קיר מ
מובחר לרצון ונודה שיר
חדש עד נאתנו ועל פדות
נפשנו באי נא ישראל
אתה לי אחינו

ברך

מִלֵּךְ הָעוֹלָם בּוֹרָא פֶּרִי

הַגֶּפֶן



בְּהַסְכַּת שָׁמַיָא וְנוֹטֵל יָדָיו

וְיִבְרַךְ בָּאֵי אִמָּהּ אֲשֶׁר

קִרְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצוּנוֹ עַל

נְטִילַת יָדַיִם וְיִקַּח

מצה שלימה ופרוסה ומנוך
על השלימה המוציא ועל
הפרוסה מנוך באימה
אשר קדטנו במצותיו וצונו
לאכול מצה " ויש שמכו
שתי מרכות על הפרוסה
ובנותה " ויאכל מצה ויתן
לכני ביתו ואוכל ובהסבת
שמה " ויקח מן המדוד

ויטביל בחרוסת ויכרד עליו
 באי אמה אשר קרשנו נמצ
 וצונו לאכל מרור " ואוכל
 בלא הסבה אם ירצה "
 ואחר כך כורד מצה ומרור
 ומטביל בחרוסת ואוכל ואצנו
 מברך ונעמרין סעודתן
 ואחר גמר סעודתן יקח חצי
 המצה שצפן תחת המפה

ואכל ממנה כזית ונותן לבני
ביתו והוא זכר לפסח שהיה
נאכל עד השבע ואין אומין
אחר הדבר ומוזנין לזכור
שד"ש ונוטל ידיו ומברך
ברכת המזון
ואחר כך מוזנין בוסר רביעי
ואין אומין עד יואת
ההלל

חֲמִתֶּךָ
 עַל הַגִּימָה
 אֲשֶׁר לֹא
 יָדְעוּךָ
 וְעַל הַמַּמְלָכוֹת
 אֲשֶׁר
 בְּשִׁמְךָ לֹא קִרְאוּ
 לֹא אֶלֶנִּי
 כִּי לְשִׁמְךָ
 תִּקְרָא
 עַל חֲסִידְךָ וְעַל אֲמִתְךָ



למה אמרו הגוים איהם
איהם ואהינו בשמים כל
אשר חפץ עשה עצביהם
כסף וזהב מעשה ידי אדם
פה להם ולא ידברו עינים
להם ולא יראו אזנים להם
ולא ישמעו אף להם ולא
יריחוץ ידיהם ולא ימיטון
רגליהם ולא יחלכו לא י

יֵהֵנוּ בְּנֵרוֹנֵם כְּמוֹ הֵם יֵהִיוּ
 עוֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בּוֹטַח
 בָּהֶם יִשְׁדָּאֵל כְּטַח בִּי יֵי
 עוֹרֵס יוֹמָנִים הוּא בֵּית א
 אֲהֲרֹן כְּטַחוּ בִּי עוֹרֵס ו
 וּמִנֵּם יֵרָאֵי יְיָ כְּטַחוּ בִּי
 עוֹרֵס וּמִנֵּם הוּא

הוא

יְבָרֵךְ
 יְבָרֵךְ



את בית ישראל בְּכֹד אֶת
בֵּית אֶהֱרָן בְּכֹד יִרְאִי לִי
הַקִּטְנִים עִם הַגְּדֹלִים שִׁוְסָף
לִי עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם
בְּחֻכִּים אַתֶּם לִי עֹשִׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ הַשָּׁמַיִם
שָׁמַיִם לִי וְהָאָרֶץ טָהוֹרָה
לִבְנֵי אָדָם לֹא הִמְתִּים יָד
יְהוָה וְלֹא כָל יוֹדֵי דַעַת

וּנְחֵנוּ נִכְרָד יִהְיֶה מֵעַתָּה
עוֹלָם הַלְלוּהָ

אֶתְּבִיתִי כִּי יִשְׁמַע

יְיָ אֶת

קוֹלִי תָחַ

תַּחֲנוּנִי כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי
וּבְצִי אֶקְרָא אֶפְפוּנֵי חֲבִלִי
מֹות וּמִצְרֵי שְׁאוֹל מִצְאוֹנִי
צָרָה וַיִּנֶּן אֶמְצָא וּבִשְׁסִי

אֶקְרָא אֲנִי יְיָ מִלְטָה נַפְשִׁי
חַנּוּן יְיָ וְצָדִיק וְאֱהִינּוּ מִרְחֹם
שׁוֹמֵר פֶּתָאִים יְיָ דְלוֹתֵיהֶם
יְהוֹשִׁיעַ שׁוֹבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵי
כִּי יְיָ נִמַּל עֲלֵיכֶם כִּי חִלַּצְתָּ
נַפְשִׁי מִמּוֹת אֶת עֵינֵי מִן הַ
דְּמָעָה אֶת רַגְלִי מִדָּחִי אֶ
אֶת הַדֶּלֶת לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת
חַיִּים הָאֵל מִנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר

אני עֲנִיתִי מֵאֵד אֲנִי אֲמַרְתִּי
בְּחַפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב "

לִי
כָּל
ת



תִּנְמֹלֶהֱי עָלַי כּוֹס זְשׁוּעוֹת
אִשָּׁא וּבִשֵּׁם יְיָ אֶקְרָא נ
נִדְרִי לִי יֵשׁ אֲשֶׁלֶם נִגְדָהֵנָּה
לְכָל עַמּוֹ יִקְרַבְעֵנִי יְיָ ה

הַמּוֹתָה לַחֲסִידֵי אֲנֵא
יֵשִׁי אֲנִי עֲבֹדְךָ אֲנִי עֲבֹדְךָ
בְּנֵא מִתְּךָ פִּתְחָת לְמוֹסֵר
לְךָ אֲזַכֵּחַ זִכְחַ תְּעוּדָה וְכִשְׁם
יֵשִׁי אֲקָרָא נִרְדִּי לִי אֲשִׁלֵּם
נִגְרָה נֵא לְכֹל עַמּוֹ בַּחֲצֹרֹת
בֵּית יֵשִׁי כְּתוּכְכִי יְרוּשָׁלַם
הַלְלֵה אֶת יֵשִׁי מְלֹכִים

54
שְׂבָחוּהוּ כָּל הָאֲמִים כִּי
גִבּוֹר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ וְאַמֶּת
יְיָ לַעֲוֹלָם הַלְלוּהָ "

לֵי יְיָ כִּי טוֹב
כִּי לַעֲוֹלָם

חֲסִדּוֹ "
נָא יִשְׂרָאֵל
כִּי לַעֲוֹלָם
חֲסִדּוֹ "



נא בית א
אחרון כי
לעולם חסדו
נא יראו ים
כי לעולם
חסדו "

קראת
יה
ענני

מזה מצד

יאמרו

יאמרו

52
במרחב זה יי לי לא אידא
מה עשה לי אדם יי לי
בעזרי ואני אראה בשנאי
טוב לחסות ביי מבטוח
באדם טוב לחסות ביי
מבטוח בנריכים כדנוס
סבבני בשם יי בי אמירם
סבבני נם סבבני בשם יי
בי אמירם סבבני בדבורים

דעכו באש קוצים בשם
ישיא מילם דחה דחי
דחיתני לנפול וישי עזרני
עזי וחמרת יח ויהי לי
לישועה קול רעה וישועה
באה לי צדיקים ימין ישי
עשה חיל ימין ישי חממה
ימין ישי עשה חיל לא אמות
כי אחיה ואספר מעשה

יְהוָה יִסְרֹן יְהוָה וְלִמּוֹת
 לֹא נִתְּנָנִי פִתְחוּ לִי שַׁעַר
 צֶדֶק אֲבֹא בָּם אֲוֶרֶה יְהוָה
 יְהוָה הַשַּׁעַר לִי צְדִיקִים י

אֲוֶרֶה

יְבֹאוּ בִּי

כִּי עָנִיתִנִּי

וְתָהִי לִי

לִישׁוּעָה "אֲוֶרֶה"

מֵאֲסוּרֵי הַכּוֹנֵסִים

היתה לראש פנה "א"ן

י"ו היתה זאת

היא נפלאה

בעינינו "

היום עשה

י"ג נגילה

ונשמחה

ו"ו

נא

מאת

יד

מאת "

אנא

בו " זה "

הושיעה

אֲנִי הַצִּלְחָה
 אֲנִי
 הָבָא בְּשֵׁם
 בְּרַכְנוּכֶם
 מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וַיֵּאָר לָנוּ
 אֶסְרוּ חַג בַּעֲבוּתֵיכֶם עַד
 קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ אֵי אֶתָּה
 וְאוֹרֶךְ אֵהוּ אֲרוֹמְמֶךָ

לוי כי טוב כי
לעולם חסדו
"כל מ

מעשיך
וחסידך

עושי רצונך
ישראל פרנה
וישבחו וי
וירוממו א

וצדיקים
ועמך בית
יורו ויערכו
ויפארו



את שמך מלכנוי לך
 טוב להודות ולשמך
 נעים לזמר כי מעולם
 ועד עולם אתה
 אבא מלך
 מהולל

בתושבחות



פרק אתה יי אלהימך
העולם כוראפרי
הגפן

ושותין בהסבת שמי ואחר
קמכך אתה **פרק** אתה
יי אלהימך העולם
על הגפן ועל פרי הגפן ועל
תנובת השדה ועל ארץ ח
חמרה טוכה ורחבה שנתת

וְשִׁחַתְתָּ אֶת אֲבוֹתֵינוּ
לֹא כוֹל מִפְּרִיה וְלִשְׁבוּעַ מִ
מִטּוֹבָה רַחֵם יְיָ אֱהִינוּ עַל
יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ מֵעַל יְרוּשָׁלַם
עִיר קֹדֶשְׁךָ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ
וְשִׂמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ וּנְבֻרָכְךָ עַ
עַלֶּיךָ בְּשִׂמְחָה בְּקִדּוּשָׁה וּ
וּבִטְהוֹרָה כִּי אֵל טוֹב וּמִטֵּב
אַתָּה בָּאֵל עַל הָאָרֶץ מֵעַל פְּרִי
הַנֶּפֶץ

The image shows a document page that is extremely faded and noisy. The text is illegible due to the low contrast and high level of background noise. The layout appears to be a single column of text with some larger, possibly decorative, elements at the top and bottom.



